

ÎNCHEIERE

21 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Mîrzîncu Ana, reprezentată de avocatul Rusnac Aliona,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Mîrzîncu Ana către GȚ „Grinco Alexandru” director, Grinco Alexandru, privind restituirea prejudiciului rezultat din cauzarea de daune,

împotriva deciziei din 19 decembrie 2019 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de către Mîrzîncu Ana și menținută hotărârea din 04 iunie 2019 a Judecătoriei Edineț, sediul Ocnița,

c o n s t a t ă :

La 01 august 2016, Mîrzîncu Ana a depus o cerere împotriva GȚ ”Grinco Alexandru” cu privire la restituirea prejudiciului rezultat din cauzarea de daune.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 07 septembrie 2015, în privința pârâtului GT ”Grinco Alexandru”, în persoana directorului Grinco Alexandru, a fost întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție, prin care a fost recunoscut vinovat în temeiul art. 358 al Codului contravențional și în baza acestui articol i s-a aplicat sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 100 u.c. Procesul-verbal dat nu a fost contestat.

Astfel, la 08 august 2015, persoane necunoscute au aprins paiete de grâu de pe lanul din s. Coreștauți și din acest motiv s-a aprins și livada de nuci ce-i aparține reclamantei Mîrzîncu Ana. După recoltarea roadei, pârâtul Grinco Alexandru nu a respectat regulile de protecție împotriva incendiilor, fapt care a dus la incendierea miriștii de la care s-a aprins iarba uscată din livada de nuci ce-i aparține reclamantei, afectând pomii de nuci din livadă. Conform actelor eliberate de specialiștii în domeniu, au ars 130 de nucari, care necesită a fi plantați din nou.

Conform raportului de expertiză nr.0379469 din 19 februarie 2016, prin acțiunile ilegale ale pârâtului, reclamantei i s-a cauzat un prejudiciu material în mărime de 51 314, 36 de lei.

Astfel, reclamanta a solicitat încasarea din contul pârâtului a prejudiciului material cauzat în sumă de 51 314,36 de lei și a tuturor cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 04 iunie 2019 a Judecătoriei Edineț, sediul Ocnița, cererea de chemare în judecată înaintată de Mîrzîncu Ana către GȚ ”Grinco Alexandru” cu privire la restituirea prejudiciului rezultat din cauzarea de daune, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 19 decembrie 2019 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de către Mîrzîncu Ana și menținută hotărârea din 04 iunie 2019 a Judecătoriei Edineț, sediul Ocnița.

Pentru a respinge acțiunea, instanțele ierarhic inferioare au reținut în hotărârile lor că, nu există legătură causală între faptul că Grinco Alexandru a fost atras la răspundere contravențională pentru fapta nominalizată și faptul producerii incendiului și, respectiv, cauzarea daunelor Anei Mîrzîncu. Or, potrivit încheierii din 22 octombrie 2015 despre rezultatele verificării plângerii cu nr. 12-2/1957, nu au fost stabilite persoanele care au produs incendiul. Totodată, nu a fost stabilită vinovăția lui Grinco Alexandru în producerea incendiului.

Mai mult, potrivit Reglementării tehnice „Reguli generale de apărare împotriva incendiilor în Republica Moldova” RT DSE 1.01-2005, pct. 288, înainte de coacerea cerealelor, locurile învecinate cu masivele de pădure, căile ferate și șoselele, trebuie cosite și arate pe o fâșie cu lățimea de minimum 4 metri. În acest context, obligația de a cosi și ara pe o fâșie cu lățimea de minimum 4 metri, este aplicabilă doar pentru locurile învecinate cu masivele de pădure, căile ferate și șosele, nu și cu alte masive învecinate cum este indicat în procesul-verbal cu privire la contravenție. Astfel, Grinco Alexandru, nu era obligat să are terenul său care este învecinat cu terenul reclamantei.

Prin decizia suplimentară din 19 mai 2020 a Curții de Apel Bălți, a fost încasată de la Mîrzîncu Ana în beneficiul GȚ ”Grinco Alexandru” suma de 4 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

La 17 martie 2020 (prin poștă electronică) și la 23 martie 2020 (prin oficiul poștal), Mîrzîncu Ana, reprezentată de avocatul Rusnac Aliona, a declarat recurs împotriva deciziei din 19 decembrie 2019 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel la pronunțarea deciziei a interpretat eronat legea, precum și a săvârșit greșeli care au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Mîrzîncu Ana, reprezentată de avocatul Rusnac Aliona, este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Bălți a fost pronunțată la 19 decembrie 2019 și expediată participanților la proces la 24 ianuarie 2020 (f.d. 51,

vol. II), fiind recepționată de avocatul Rusnac Aliona la 28 ianuarie 2020 (f.d. 53, vol. II) și de către Mîrzîncu Ana la 05 februarie 2020 (f.d. 55, vol. II). Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 19 decembrie 2019 a Curții de Apel Bălți a fost înregistrat la 17 martie 2020, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Mîrzîncu Ana, reprezentată de avocatul Rusnac Aliona.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Mîrzîncu Ana, reprezentată de avocatul Rusnac Aliona.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Galina Stratulat,

Iurie Bejenaru